

БЕЋИР ВУКОВИЋ

О КОЈИ СИ ДА СИ

ПРИЗОРИШТА

по пепелу смрзнутоме
прошараном истресином од сламе
ишараном ејакулатима са иритантним испарењем
накрцао накрцао намрвио
у једном даху наперо
утензилије
кукичице

по поклопници
трескотине иструлели гњилатци
нанизао ампулице алатљике калемове
кештице балице оштрих оловки
хрпе ни чудом разјашњених
спевова рукописа путописа

отпирујући прашину чита
о срученом небу на главу
о прогледалим јамурама

по земљаном набоју
побацани профили са крестима
небројиво отисака на зечјим кожицама
(мноштво профила без кљунова) сликарија полу
органских бића (са очицама ненавиклим на свет)
пипцима влажним сурлицама негованим зглавкастим
тицалима

на наспрамном зиду полулик сабласти
са превише коже на лицу

*помалица се уврх јелика вије
црни шићи
полейићи*

УВЕЧЕ ТУШТА УЈУТРУ НИШТА

од згрна каменог
од брезика белика
од јамуре од равацице питомине за зло
од тополе од пилотине тер прокопицом
испод гране исти трагови до радионице
није много времена како овуда клеца

цела драма у томе
што га увек видите
у задњем трену

не прати очима
вазда га назрете
с леђа

и нестане
иза дебла

с ове стране
с оне стране
кад га нико не би познао
обрстило би одкле докле
с оне стране
с ове стране

(ваздашње труњење по брдима
о кривотворитељу из рашке
закратко завије турбан)

до из ниже савијена грана тополе
лаким одвратом руке поганија је још цимну
завибрира танана у ледној струји вијалишта

с кукичице
хитре зрачице
кадикад засветлуца и сајлица за зечеве
стреловито пробије душник на смрзи крв
капка сајлица подрхтава кофиста се и чује се
цилик звизга звизга обасја звизга још и
визуална зви(зг ((а (((а...))))))

хукови
звукови
у очи йродиру

мало подаље путила
искидана али модел ретко умакне
таквим омчама тонотима узлима удилима

кад уйройањ дй̄ло й̄руй̄ иза ц̄й̄ица
й̄р̄ао се из вӣщевековној беӯй̄а
у й̄о сам ја
ја нисам ја

ТУШТОРОГИ

какву разорну моћ секта исијава
под крилима ноћи коју још учвршћују
ледови сметови сва узвучена хука кањона

од неког времена и поганац зазирао
онамо да напути

у кошари са крзном неуглато утанчано склиско
вазда на додир ледно тако удешено рипило
са апсолутном концетрацијом

не изумити направицу са игличицом виличицом
напету подупрту преломљеним
прозраком

уз врата кућаре заквачили још једну уску
шклопицу гвоздензубу рамицу спремно
чека танана сајлица сију
цка

добиван
худе судбе
ни длаке на винаке

мркућући да нам припрема пут
уз ногу чеше власату ногу
зубима се чеше по леђима

*ѝрођи се ѝреше
на коѝа су мнози
на ѝоѝа су рози*

ИЗ ДНЕВНИКА ДРАГОМАНА С С

преседло голешког горја куда копорају доњани
и брђани босјаци и свеци нејачица василинског
обрета поприкаснила чула како се страшило
зглобљава закива куц куц вишњи дуси
неко се прерушио потрефило се у
свету недељу сломило колац

у част десне скршило леву шкљакуру
онда се наслонило
на празни рукав

испросуло семе низ тиринтик по пустопашици
још полуције вазда мрсне замлечане гађетине
с друге стране обећати масне на празне
велики неопростиво велики грех

секта политички промишља нагоне
увек у програму и другим папирима
актима анонимност је на првом месту
(са јабанцем иза кућаре суштина сиже
срж вајкадашњи начин деловања секте)

проклетникова нељудска лепота завела
сулумију просула плотско низ међаву
ухватили се понели се превезали
уз грбави граб

фантазија пуна голих духова растрела зло
низ утрти пут привела на јамку безданку
гута пуста трошно дробно

засад секта побеђује
неколико процената води у кампањи

институција баракe нимало се не клима
о не то су само гласине околу играју весело
помркују петао кокота у строгој шетњи одме
реним корацима остављајући тропрсти траг око
тополе корита рипило сапето путила скинута
удило празно сулумија са саруком око
главе здола трза крпе са грабових гука
петао се враћа ускокодакао се ко ко ко

у продолжима рудника и копа око трасе и прла
секта најволи да креатуре и догмате уваља
у коломаст и перје али прво на равашници
испод недалеке тополе ублизу јамуре
на колац набију
главу купуса

О КОЈИ СИ ДА СИ

*ур
свој земљи ѿсѿодин
узео траг ѿод ѿазухо*

обноћ
обикнуо
обрежком брсковским
господствовати
лов ловити

обруб
кулине
опремао се
одежду стезао
тоболоц костретни
но одједаред погинуо до трага
саврх прозорца
опазио призор

подну поткутњице
накрај луке видео себе
како залева купус
наочи њега залева
како се чуду начудити
подбрадио се
до гњата заврнуо мантију
и из длана
баш како сваког јутра чини
залева главе купуса
и натихо почеча
цурне и потепа
тер опет почепље
бос утаба утаба
побере травке
око ува
купуса

урошиц се
учас обрнуо натраг
мемли волта али незадуго

назор се вратио на бедеме
опет видео себе малог по-
гуреног грбавог дрљавог
напамет одреда залева купус
отприлике одока захвати свеже водице
и на ка па око сва ке гла ви це
на ка па и по те па

(између бразда метоха
вукла се дугачка мантија
није се најбоље видело)

о ти кој си да си
шта то гресиш доле
еј шта ј то тамо
кој си ти еј
ко ј то

ја нисам ја
ну шћи ни мник
мркутало испод капуљаче
ја нисам ја

на прилику
на прекид
на прескок
урошиц само чујао припев
ну шћи ни мник
ја нисам ја
тер се начас
с ону страну
одврх бедема
још мало нагнуо

онда ненавидник
отпучио мантију
назуо копита
одшепао и наузрак легао
испод протегнуте гране
коју рогоје обрстио

затуцајући затарце у кам
одсвуд облачио

надомак дана
ишчилила и сена
ишчилила и прича

станила се
у брсково
урошево